

De Overtoom

Column van Rinus Zuidervaart – Dagcentrum de Mendel

De Overtoom droogde op na een frisse bui en werd nu verlicht door een gouden opgaande zon

Er is werk in uitvoering op de stoep waardoor er rechts van mij een hekwerk staat waar ik me in geval van nood wel aan zou kunnen vastklampen. Het zand werd driftig aangedrild. En samen met het geluid van auto's en trams zijn er genoeg prikkels die de concentratie zouden kunnen verstoren maar ik beende dapper verder met loopstok in de rechterhand. Ik keek kort naar de gevels links en rechts hoog boven mij. Beetje riskant. Vroeger was deze straat toch water? Schuitje varen theetje drinken enzo.... Enfin maar eens Googelen later. Nu lopen.

Links tegenover mij kwam een keurige vrouw met een klein hondje me tegemoet. We passeerden elkaar, de dame viel bijna door een losliggende tegel ze maakte een acrobatische ronde dans maar op bleef op de been . Ze keek me met guitige oogjes aan: 'Flikker ik bijna op m'n muil'. in onvervalst Amsterdams. Ik loop verder destination unknown.

Lopen om te lopen, maar niet omdat ik ergens moet zijn. Een vrouw verlaat een bakkerij wurmt zich door het hekwerk en loopt voor me. In de ene hand een half wit gesneden in de andere een zak met bolletjes en croissants. ze was zomers gekleed.

Rokjesdag of niet maar onder haar vrolijk gestippelde jurkje staken een paar welgevormde benen.

Wijlen Godfried Bomans zou zeggen: 'had mijn vrouw maar één zo'n been'. Cynisch, juist nu ik net een revalidatiehuis verliet waar sommige patiënten drukdoende zijn te wennen aan het pijnlijke idee om met één been verder te moeten.

Een stratenmaker gaf nog één klap met een rubberen hamer en keek haar een volle tien seconden na. 'Meissie mag ik een foto van je, dan ken ik ze thuis laten zien wat ik voor sinterklaas wil'. Ze reageerde niet. Dat wordt vast geen brunch met die twee. Een jongen op de fiets met kruitvatfolders haalde me links in en remde met volle kracht mij min of meer klem zettende. Bent u gevallen of zo?" Vroeg hij me onderzoekend aankijkend. Nee ik heb drie jaar terug een probleem met mijn hoofd gehad waardoor een deel zonder zuurstof kwam te zitten. Dat maakt dat ik loop zoals ik nu loop.

Geen uitleg waarmee studenten geneeskunde met rode koontjes in de collegebanken blijven zitten, maar voor nu wel genoeg lijkt me. 'U wordt toch wel weer beter he? 'Mijn gezichtsuitdrukking was voldoende. "In de Arena hebben ze speciale plekken voor jullie".

Sinds ik de namen van het halve team niet meer kan uitspreken ben ik afgehaakt Ik
vervolgde mijn weg Het broodmeisje met de bolletjes vlucht een portiek in.

Mooie straat de Overtoom.